

Sygn. akt II AKa 165/18

Lublin, dnia 31 lipca 2018 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia	SA Jacek Michalski
Sędziowie:	SA Grażyna Jakubowska SA Wojciech Zaręba (sprawozdawca)
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Kijak

przy udziale prokuratora Doroty Kawy

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2018 r.

sprawy **P. N.** syna Z. i B. z domu L., urodzonego (...) w K.

oskarżonego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r. poz. 783)

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 kwietnia 2018 r., sygn. akt IV K 110/18

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i ustala, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

P. N. oskarżony został o to, że w okresie od czerwca 2017r. daty dziennej bliżej nieustalonej do 21 grudnia 2017r. w R. woj. (...) oraz w L. wytworzył znaczną ilość środków odurzających wymienionych w Wykazie środków odurzających (grupa I-N poz. 110 oraz IV – N) stanowiącym załącznik Nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 564, 85 grama poprzez zasianie, uprawę, zbiór i suszenie wskazanych wyżej roślin, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 783).

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Lublinie P. N. w ramach zarzuconego mu czynu uznał za winnego tego, że w okresie od czerwca 2017 r. daty dziennej bliżej nieustalonej do 21 grudnia 2017 r. w R. woj. (...) oraz w L. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zasiał i uprawiał, wbrew przepisom ustawy

z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dziesięć sztuk roślin konopi innych niż włókniste, mogących dostarczyć znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste wymienionego w Wykazie środków odurzających (grupa I-N poz. 110 oraz IV – N) stanowiącym załącznik Nr 1 do powołanej ustawy, a następnie wbrew przepisom tej ustawy, wytworzył, poprzez zbiór i suszenie znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 564, 85 grama, przy czym czynu tego dopuścił będąc uzależnionym od wskazanego środka odurzającego i w związku z tym uzależnieniem; czyn ten zakwalifikował z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 783) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 783) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60 § 2 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt. 2 kk wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych z ustaleniem w oparciu o art. 33 § 3 kk wysokości każdej stawki na 30 złotych; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. N. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 grudnia 2017r. godz. 21.30 do dnia 20 kwietnia 2018r.; na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j Dz. U. z 2017r. poz. 783.) orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/10/18/N pod poz. I w postaci siedmiu woreczków foliowych z zawartością suszu roślinnego oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr II/14/18/P pod poz. 8 w postaci wagi elektronicznej koloru srebrnego; zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżyła obrońca oskarżonego. W apelacji zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w wymiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 zł każda z nich, a wynikającą z nieuwzględnienia bądź niedostatecznego uwzględnienia okoliczności łagodzących występujących w sprawie, w szczególności przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzuczonego mu czynu, jego warunków i właściwości osobistych, sytuacji finansowej i majątkowej sprawy.

Stawiając ten zarzut skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Nie sposób stwierdzić, iż orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i grzywny noszą cechy niewspółmierności, a zwłaszcza- niewspółmierności „rażącej”. Sąd Okręgowy prawidłowo określił występujące w niniejszej sprawie okoliczności obciążające i łagodzące i nadał im odpowiednią rangę.

Motywy, którymi kierował się sąd I instancji ferując rozstrzygnięcie o karze, przedstawione zostały na str. 6 - 7 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. Argumentacja ta jest stosunkowo obszerna, przede wszystkim jednak logiczna i przekonująca. Uwadze sądu nie uszło nic, co winno mieć wpływ na określenie prawidłowego wymiaru kary wobec oskarżonego.

Sąd mianowicie uwzględnił stopień winy oskarżonego. Trafnie ocenił go jako średni. Miał na względzie kierującą oskarżonym motywację- dał w tym zakresie wiarę jego wyjaśnieniom przyjmując, iż oskarżony, jako osoba uzależniona od środka odurzającego, przypisanego mu czynu dopuścił się w celu zaspokojenia własnych potrzeb, jednocześnie nie chcąc nawiązywać kontaktów ze środowiskiem przestępczym.

Prawidłowo Sąd Okręgowy określił stopień społecznej szkodliwości zaistniałego przestępstwa. Także owa szkodliwość oceniona została jako średnia. Sąd miał na względzie fakt, że narkotyki nie były przeznaczone dla osób trzecich. Nie pominął jednak charakteru zatrzymanej substancji i trafnie zauważył, że pochodzące z uprawianych roślin łądygi i liście, które oskarżony wyrzucił, potencjalnie mogły dostarczyć znacznie więcej suszu ziela konopi innych niż włókniste.

Nie pozostały poza polem uwagi sądu meriti okoliczności stricte osobiste P. N.. Uwzględniono bowiem jego dotychczasową niekaralność i ustabilizowany tryb życia. Zaakcentowano, iż oskarżony sprawuje opiekę nad chorym ojcem. Sąd zważył też postawę oskarżonego w toku postępowania karnego- przyznanie się do postawionego zarzutu oraz złożenie wyjaśnień.

Wszystkie wyżej powołane okoliczności mają charakter istotnie „odciążający”.

Za okoliczności obciążające Sąd Okręgowy uznał natomiast- także zasadnie - działanie oskarżonego w warunkach ciągłości oraz kumulatywną kwalifikację przypisanego mu przestępstwa.

Podkreślenia wymaga fakt, że wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności uplasowany został poniżej dolnego ustawowego zagrożenia karą wynikającego z przepisu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd Okręgowy zastosował bowiem instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary. Powody tego rozstrzygnięcia wyjaśnione zostały na str. 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Prawidłowo zauważył przy tym sąd, że dalszemu łagodzeniu wymiaru kary sprzeciwia się ilość tzw. działek, które można było uzyskać z zatrzymanej u oskarżonego marihuany.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu apelacji obrońcy prowadzi do wniosku, że skarżąca nie jest w stanie wykazać trafności sformułowanej przez siebie tezy o rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary. W istocie rzeczy nie przedstawia takich okoliczności łagodzących, które miałyby sąd I instancji pominąć. Powołuje się natomiast na to, co sąd już uwzględnił (postawa oskarżonego w procesie, przeznaczenie marihuany, motywacja oskarżonego i jego uzależnienie od środka odurzającego). Obrońca daje jedynie wyraz własnej ocenie znaczenia okoliczności uwzględnionych przez sąd. Jest to jednak zabieg bezskuteczny- nie wykazuje bowiem wadliwości oceny sądu I instancji.

Dla wykazania rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny obrońca odwołuje się do tego, iż oskarżony nie posiada majątku ani oszczędności, utrzymuje się z prac dorywczych, sprawuje opiekę nad chorym ojcem. Zauważyć jednak należy, że oskarżony (podkreślił to Sąd Okręgowy) nie ma kłopotów ze zdrowiem (oczywiście poza uzależnieniem od marihuany). Jest człowiekiem w pełni sił (wiek 35 lat). Ma więc duże możliwości zarobkowania, także w drodze już podejmowanych przezeń

prac dorywczych. Uiszczenie orzeczonej kary grzywny odpowiadającej kwocie 3000 zł nie będzie więc dla niego rzeczą nierealną, czy choćby tylko zbyt uciążliwą. Pamiętać należy, że grzywna, będąca przecież karą, musi stanowić dolegliwość o charakterze rzeczywistym. Orzekanie kar w rozmiarach symbolicznych nie miałyby nic wspólnego z racjonalnością.

Reasumując- orzeczone wobec oskarżonego kary, tak pozbawienia wolności, jak i grzywny, są adekwatne. W żadnym razie nie noszą cech niewspółmierności. Odpowiadają dyrektywom art. 53 § 1 i 2 kk i spełnią wszystkie swe funkcje w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Tym samym chybiona staje się apelacja obrońcy.

Z powyższych zatem względów, nie stwierdzając nadto przesłanek z art. 439 § lub 440 kpk, Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za II instancję uzasadnia przepis art. 624 § 1 kpk.